

стойна Богу молитва, Св. Синодъ Ви прогласи Сливенски Митрополитъ. — Митр. Григорий“.

Отъ князь Фердинандъ е получена следната телеграма:

„София. Двореца. 27 януарий 1897 г. Сливенъ — Окръжному управителю. Четохъ съ особенъ интересъ телеграмата Ви относително избирането на **Преосвещеный Гervасий за Сливенский Митрополитъ**. Натоварвамъ Ви да предадете на всички духовни и мирски избиратели моята сърдечна благодарностъ за тѣхнитѣ искрени молитвования и благопожелания. Сърадвамъ населението отъ окръга Ви за избора.

(п.) Княза.

Тържественото посрещане по специална програма стана на 23 мартъ 1897 г.

Митрополитъ Гervасий е получилъ ордени още отъ: Бълг. Князь Александъръ I и отъ Царь Фердинандъ.

При започването на Духовната семинари въ София М. Г. подари 10,000 л. зл.

Надъ гроба му, на южната страна задъ олтаря на църквата Св. Димитъръ, е поставенъ паметникъ съ сполучливо изработената му на бюстъ фигура, която не престава да хвърля вѣчно благия му погледъ и чиято дѣсница не спира да благославя всички всеопростени отъ него познати и непознати минувачи.

ДУХОВЕНСТВОТО ПРИ ЧЕРКВАТА СВ. ДИМИТЪРЪ

Духовенството въ Сливенъ и специално въ Сливенската черква Св. Димитъръ, не подлежи на точно определяне. За свещеницитѣ не сѣ пазени никакви регистри или архиви. Точно кои свещеници сѣ свещенодействували въ църквата Св. Димитъръ може да се знае съ положителностъ само отъ 1870 год. насамъ, преди това — всичко е тъмно.

За това тъмно време ние ще използваме пакъ Историята на гр. Сливенъ, въ която на времето, когато, ако не писменитѣ свидетелства, каквито е нѣмало, използвани сѣ поне живитѣ паметници (хора).

Едно приемаме по начало, още повече, че не се помни и отъ преданието, то е, че въ Сливенъ никога не е имало свещникъ грѣкъ въ православнитѣ църкви или отъ друга народностъ. До срѣдата на XVIII в. въ Сливенъ се е четѣло и пишело на българио-славянски. Неговото духовенство е че-